

INGEZONDEN.

MENSCHELIJKE ELECTRICITEIT.

Donderdag 15 December l.l. voelde ik tijdens mijn werkzaamheden in het St. Elisabethsziekenhuis te Alkmaar bij aanraking van metalen voorwerpen, zooals de gaskraan, de waterleidingkraan e.d. herhaaldelijk een klein schokje en hoorde daarbij meermalen het knetteren van een electrisch vonkje. Aangezien dit zich voordeed bij aanraking van verschillende voorwerpen, waarvan er bovendien twee (gas- en waterleiding) zeer goed „geaard” waren, dus niet electrisch geladen konden zijn, moest ik de oorzaak bij mijzelf zoeken. Bovendien moest na elke ontlading een opnieuw laden plaats vinden, gezien de voortdurend zich herhalende ontladingen. Ik gaf de volgende verklaring hiervan: als gevolg van de centrale verwarming was het lokaal, waarin ik werkte, zeer droog en de er zich in bevindende meubelen en mijn linnen jas evenzoo. Daardoor zou bij schuren en aanraken wrijvingselectriciteit opgewekt kunnen worden, die in het lichaam opgehoopt werd, omdat ik toevalligerwijze schoenen met gummi (crêpe) zolen droeg, die mij isoleerden ten opzichte van den vloer. Na het vinden van deze verklaring was de proef gemakkelijk te nemen. Ik ging zitten op een houten stoel met gepolitoerde zitting, draaide eenige malen flink op die zitting heen en weer, zorgdragend, dat ik, behalve met den vloer, nergens mede in aanraking kwam en kon dan op de bekende wijze kleine papiersnippers met den vinger van de tafel doen opspringen en weer wegvliegen en na herhaald draaien naar willekeurige voorwerpen duidelijk voelbare en zichtbare, knetterende, soms enkele millimeters lange vonken doen overspringen. Of dit verschijnsel iets te maken heeft met gewaarwordingen in de vingertoppen, zooals „magnetiseurs” bij hun „behandelingen” van zieken beweren te voelen en of deze personen een droge huid hebben of door wrijving op een of andere wijze electriciteit opwekken en deze dan door een zekere hypersensibiliteit in hun vingertoppen voelen uitstralen, is mij niet bekend.

Alkmaar, December 1927.

J. J. BRUINS.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

BERLIJN. — Twee beroemde kwakzalvers veroordeeld. Tot groote verrassing van allen, die gewend zijn aan de beminnelijkheid, waarmede Themis doorgaans de kwakzalverij te gemoet treedt, zijn twee bedriegers, die door het best onderwezen volk ter wereld op de handen worden gedragen, tot zware straffen veroordeeld wegens *bedrog*. BUCHHOLZ te Hamburg, die diagnoses maakt door de nekharen der lijders te bezichtigen, kreeg 15000 mark boete en 5 maanden gevangenisstraf, en MISTELSKY, de „professor” en „eeredoctor”, die Berlijn onveilig maakt, moet zich met maar 2 maanden gevangenisstraf behelpen (*Deutsche med. Wochenschr.*, 17 November). Het is voor hen, die zich nu eenmaal graag in den nek laten zien, te hopen, dat gedurende die 5 maanden van BUCHHOLZ de practijk wordt waargenomen.

— **Economische gevolgen van de kinderbeperking.** In jaargang 1923 (Iste helft, bldz. 809), waagde ik de veronderstelling, dat de sterftcijfers in onzen tijd slechts *in schijn* laag zijn, doordat thans nog de gezonde leeftijdsklassen betrekkelijk sterk bezet zijn, aangezien de bezetting der laagste leeftijdsklassen steeds geringer wordt. Na eenigen tijd zou deze verhouding naar boven verschuiven; dan zouden er te veel oude lieden en te weinig middenklassers zijn, en het sterftcijfer zou stijgen.